

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 15 september 2009, ontvangen op 17 september 2009, van X, hierna te noemen appellante, tegen het besluit d.d. 24 augustus 2009 van de examencommissie van de Faculteit Rechtsgeleerdheid waarbij haar een negatief bindend studieadvies (BSA) voor de Bacheloropleiding Recht en Management werd gegeven.

De examencommissie, hierna te noemen verweerster, heeft appellante op 21 augustus 2009, voorafgaand aan het in geding zijnde besluit, gehoord, maar heeft daarbij geen aanleiding gezien het begin augustus aan appellant gezonden voornemen tot een negatief bindend studieadvies te herzien.

De op het geding betrekking hebbende stukken hebben vanaf 22 september 2009 ter inzage gelegen.

Op 24 september 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante, vergezeld door een familielid, aanwezig. Namens verweerster verscheen X.

Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante doet een beroep op art. 31 lid 7.1 van de Onderwijs- en examenregeling 2008-2009 van de bacheloropleidingen van de Faculteit Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen de regeling. Zij is de opinie toegedaan dat een negatief bindend studieadvies op haar niet van toepassing is. Appellante heeft in oktober 2008 contact opgenomen met de studentendecaan in verband met psychische problemen. Sinds september/oktober 2008 heeft haar bachelorstudie door ziekte c.q. lichamelijke functiebeperking vertraging opgelopen. Volgens appellante heeft de studentendecaan aangegeven dat zij onder deze omstandigheden in aanmerking zou komen voor een verlenging van haar BSA. Zij vindt het daarom vreemd dat toch nog een negatief bindend studieadvies wordt gegeven, alhoewel verweerster wist en zelfs in het in het geding zijnde besluit vermeldt dat sprake is van medische problemen die ook psychisch een zware belasting vormen. Met behulp van een psychiater is ze er, aldus appellante, in geslaagd haar geestelijk leven weer op orde te krijgen en ze verwacht, gezien haar doorzettingsvermogen, haar studie nu tot een goed einde te kunnen brengen.

Verweerster voert aan dat zij het door haar verstrekte BSA wil handhaven. In januari 2009 heeft verweerster in haar voorlopig studieadvies appellante al geadviseerd in verband met haar problemen de studie vóór 1 februari 2009 te staken. Verweerster heeft bovendien advies gevraagd aan de studentendecaan inzake de relatie tussen de studievoortgang en de medische problemen. De studentendecaan kwam tot de conclusie dat de situatie van appellante niet valt onder de bijzondere omstandigheden, zoals in artikel 31 lid 7.1 van de regeling is gedefinieerd en heeft in juni 2009 een negatief advies gegeven. Verweerster geeft aan dat appellante tijdens de hoorzitting, in het kader van het door haar ingediende bezwaar tegen het voornemen tot het afgeven van een negatief

BSA, de commissie er niet van heeft kunnen overtuigen dat de aangegeven buitengewone omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 in voldoende mate van toepassing zijn om af te wijken van haar eerdere beslissing. Bovendien heeft appellante verweerster er ook niet van kunnen overtuigen dat ze andere geldige redenen had om niet te voldoen aan de gestelde eis. Verweerster stelt dat de omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 niet in die mate van toepassing zijn dat daardoor de slechte studieresultaten verklaard kunnen worden.

Na kennisneming van de gedingstukken, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Verweerster heeft aangegeven dat zij appellante in januari 2009 in haar voorlopig studieadvies in verband met de door haar gemelde persoonlijke omstandigheden heeft aangeraden de studie (voorlopig) te staken. Appellante heeft daarentegen tijdens de zitting gesteld dat zij zelf toen nog de verwachting had dat zij, indien haar therapie bijtijds aansloeg, nog in staat zou zijn voldoende studiepunten te behalen. Tevens heeft verweerster in haar besluit vermeld dat appellante haar er niet van heeft overtuigd dat de aangegeven persoonlijke omstandigheden conform art. 31 lid 7.1 van de regeling in voldoende mate van toepassing zijn om af te wijken van de voorgenomen beslissing tot een negatief BSA en dat appellante haar er tevens niet van heeft kunnen overtuigen dat ze andere geldige redenen had om niet aan de BSA-eis te voldoen. Verweerster heeft deze zienswijze noch in haar besluit, noch tijdens de hoorzitting onderbouwd, maar heeft gerefereerd aan het eveneens negatieve advies van de studentendecaan.

Het college begrijpt dat appellante zich al in een vroeg stadium van het studiejaar, namelijk in oktober 2008 heeft gemeld bij de studentendecaan in verband met medische problemen. Appellante heeft hierbij kennelijk een medische verklaring overgelegd. Uit deze verklaring blijkt, aldus begrijpt het college, dat zij onderzoek heeft ondergaan en dat deze verklaring de stelling van appellante ondersteunt dat zij een medisch probleem heeft. Daarmee staat echter niet vast dat dat ook de oorzaak is van de negatieve studieresultaten. Voor de beoordeling van het causaal verband baseert verweerster zich klaarblijkelijk op het advies van de studentendecaan. Deze persoon is in staat en ook toegerust om het causaal verband te beoordelen. Het is begrijpelijk en geoorloofd dat verweerster in deze zaken aangaat op het advies van de studentendecaan. In dit verband verwijst het college ook naar de voorwaarde in de regeling dat de student bij een beroep op uitstel van het negatief studieadvies vanwege onder andere ziekte tijdig contact moet hebben gezocht met de studentendecaan. Tijdens de mondelinge behandeling heeft verweerster echter niet kunnen aantonen te hebben voldaan aan haar verplichting de zorgvuldige totstandkoming van het advies te hebben nagegaan.

Het is zeker niet de bedoeling om het werk van de studentendecaan over te doen. Wel moet in de procedure vast komen te staan dat waar verweerster zich baseert op het advies van de studentendecaan, de studentendecaan op grond van alle relevante informatie deugdelijk gemotiveerd heeft geadviseerd. In dit geval is daarvan niet gebleken. Dit klemt des te meer omdat tijdens de hoorzitting bleek dat verweerster geen

nadere toelichting op haar besluit kon geven, ondanks dat ze toestemming van appellante had gehad het medisch dossier in te zien. Het college is van oordeel dat daar waar verweerster zich in haar beslissing baseert op een advies, dit advies gemotiveerd en onderdeel van de gedingstukken moet zijn. Het college verwijst naar artikel 3:49 van de Algemene wet bestuursrecht.

Gelet op het voorgaande is het college van oordeel dat de beslissing van verweerster niet voldoende deugdelijk gemotiveerd is en om die reden niet in stand kan blijven. Het college draagt verweerster dan ook op binnen veertien dagen met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing, voorzien van een deugdelijke motivering, te nemen.

Het college verklaart het beroep gegrond.

Aldus besloten op 24 september 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter